

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Deceptio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

nus accrescere, cum adest dies, grauius & capite laborant. In Moralibus.

Vi equus semel accepto freno, seorsum alium post alium ferti sic qui meli incidit in as alienum, nunquam explicatur. In Moralibus.

Qui dicunt, Carebo domo, carebo famulitio, ne debeam: perinde faciunt, ac si hydropicus dicat medico, Ego gracilis fiam acinanis, nam nihil refert, quam gracilis fit, modo sanus. In Moralibus.

Vi pedem & manum, si computruerit, data mercede referamus: ita domus aut famulitium abijciendum, vt liberemur aere alieno: hoc est, vt liberi fiamus. In Moralibus.

Plinij: sicuti polypus quicquid brachijs attigerit, succu tenet & attrahit: ita difficilimum est euellere de manibus quorundam, si quid nacti fuerint. Lib. 9. c. 39.

Deceptio.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

DECEPTIO, Græcè ἀπάτη, ἀπάτης, & ἀπατῶν, ἀπάτης, deceptor dicitur, & ἡ ἀπάτη, decipio. Est autem deceptio, corruptio scientiæ, secundum B. Thomam, prima Secunda, q. 13. art. 1.

Hebræi variis modis verbum latinum decipere, a quo verbale deceptio fuit exprimeri videntur. Parabab, suauiter, deceptio suadendo, illexit & induxit proximum ad credendum aliquid. Inde Per auitib, deceptio persuadentis respectu, credentis autem fatuitas: & Pethi, fatuus, simplex, Gallicè, simple: vide Fran. 1. 22. & 9. 13. & 14. 15. & 22. 13. Rimmah, præcipit autem aliquem dolis, deceptio. Inde Remah, deceptio, fraus, impostura. Psalm. 32. 2. & Mirmah, dolus, Psalm. 59. 9. harym, item & Tharmah, fallacia, impostura. Psalm. 119. 8. n. 18. In die 9. 31. Saphon. 3. 13. hachab, fraudulentis verbis deceptio aliquem.

Inde Hoshay, fraus, calumnia, alienarum facultatum occupatio. hachag item, & plurali numero hachagach, defraudationes, opes fraudibus collectæ. Fran. 28. 16. Esai. 33. 15. frauduletorum hominum ingenium istis vocibus prolixè depingitur.

Decipere est deludere, defraudare. Inde decipula, quod est genus laquei ad decipiendas feras, παγίς, Lacet, trebuchet.

POETICÆ SENTENTIÆ.

Plaut. Capt.

Nunc certam est nulli post hac quidquam credere, Satis sum deceptus semel.

Quid. 2. Pont. 7.

Proxima subsequitur, quid agas, autive voluntas: Et modo si quid agas, sit tibi cura mei.

Nec dubito quin sit, sed me timor ipse malorum.

Sæpe superuacuo cogit habere metus.

Da sentiam quæ lo, utinam, utinam timor:

Tranquilla etiam nauis agna horret aquas.

Ibidem.

Membra reformidant mollem quoque sauciat actum.

Vanæ sollicitudinis incitat umbra metum.

Sic ego Fortuna telis confixus inquis.

Pectore concipio, nisi trespice meo.

Sen. Theb.

Quoribus necesse est fallere, aut falli à suis.

Variare potius ipse, quam facias scelus.

Decima.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

DECIMA, Græcè δέκα, decem, & δέκα, decem dicitur. Est autem decima portio vna ex decem. Veteres ex vnaquaque decimam offerre diis solebant. Plautus: Vi decimam solueret Herculi. Ab hoc autem verbo, decimo deducitur, quod est decima, siue Decimarum, Manifer, decima pars quarumque rerum, quæ persoluitur Deo & Principibus. Lex decimarum sub lege politica fuit, quatenus iure Mosæico speciali vel particulari hæ pars stipendij Sacerdotum erant. Ante legem datam, Sacrificiorum impensis & rebus alijs ad externum Dei cultum conferuandum pertinentibus Decimæ applicabantur. Ceremoniâ deinde tali decimarum ablatarum Iudæi testabantur, quod omnia sua, seq; adeo ipsos Deo auctori & omnium bonorum largitori deberent. Accedit & his morale aliquod genus, quod sua ministris Ecclesiarum stipendia debeantur, de quibus Imperatorum & Conciliorum variorum constitutiones existant.

Dece.

PATRVM SENTENTIÆ.

Sic sub auctoritate superbia & humanus timor sub humilitate cadunt, vt sæpe nec ille valeat considerare, quid Deo, nec iste debet proximo. Greg. in Mor.

Debetis intelligentiam datam quasi pecuniam mutuatam: quæ si non reddidit, ex benignitate, eo debitor amplius tenetur. Greg. in Mor.

Debitor, qui gaudens pecuniam accipit: & tempus, quod debet, non attendit. ibid.

Debetores sumus precipue quinque, scilicet, corpori, cordi, fratri, mortui, & mortuis. Bernh. de verb. Domini.

POETICÆ SENTENTIÆ.

Ex Comicis Græcis. Actus est deus, uti ait, uti ait, uti ait. Actus quod est datum, ut iterum dicitur tibi. Te vna deus, uti ait, uti ait, uti ait. Teum frequenter libero, seruos facit.

APHORISMATA.

Philosophus quidam Pythagoricus cum à calceatoribus phocællia (est autem calceamenti genus) non habere, quæ solueret in promptu. Verum quum paulo post iterum calceator, ut solueret futorem, audit eundem iam iam calceat. Gratulabundus igitur Philosophus de lucro, pecuniam domum retulit. Postea quum se colligeret, videt se male calceat. igitur pecunia, ait: Tibi viui calceator, alius mortui accedis tabernam, nummos in eam proiecit, ne viui domum etiam defuncto d. negare id, quod æquo debebat.

Philosophus Athenienses olim sacrificia instituisse, peterent, vt vnusquisque aliquid de suo ad complenda sacrificia. Phocion Atheniensis flagitatori respondisse dicitur: Tibi vnus adderem: at huic (debitorem digito ostendens) vnus me nihil redderem. Sunt qui putent, se Deo facere rem, sed id cultum idolorum multos conferant summos. At Phocion nihil summus, iense Deo multo gratius esse, si satisfacias. Eum autem dicitur leges apud Plutarchum in

Philosophus, aliud idem esse, dignumque, cui debitum credas, in opinione dignum in moribus situm esse dicebat. Maximus seruum dicitur, duo esse peccata inter homines turpia: quorum vnus est, debitorem esse, alterum mentiri. Coniunxerunt autem, duo, nimirum, quod vnum rarum sit sine altero, qui calceator obstricti sunt, pollicentur in dies se satisfacturos, quæ præstant quod promissum est semel atque iterum. He-

Philosophus Casar, equite Romano quodam defuncto compertum, non tantum habuisse æris alieni, vt summam ducenties numeraret: idque, dum viueret, celauerat. Cum igitur res illius in publicum subijcerentur, vt ex pecunia creditoribus satisfieret, quæ nulli fibrem culcitram illius cubicularum: ac mirantibus præcepit. Habenda est (inquit) ad somnum mihi concilianda culcitra, in qua ille tanto ære alieno obstrictus, somnum quærit. Nam Augustinus ob ingentes cnras, sæpe maximam pecuniam ducibat in somnum. Macrobius lib. 2. cap. 4. Sat.

Philosophus, pedem & manum, si computruerit, dicebat nos referre ad mercedem esse, vt ab ære alieno liberemur, hoc est, vt liberi fiamus.

SIMILITVDINES.

Philosophus, qui domum suam ædificat pecunijs alienis, similis est homini, qui lapides in tumultum sepulturæ suæ, cap. 21.

Philosophus: turpe est tibi ludorum prædicti athletis dona non recipere. Et quæ promiserunt: etiam operarios conductos mercedem non recipere. Et quisquam a Christo pater familias in viuitur? Cholericus qui purgari nolunt sub tempus, collecta pecunia, pollicentur grauius discruciantur. Sic qui sunt in fœ-